

FISKARPOJKEN SOM BLEV AMIRAL.

Följande artikel, som saxats ur Jordbrukarnas Föreningsblad kan ha sitt intresse också för våra läsare.

Av Sven Rydstrand

År 1664 föddes han i ett fattigt fiskarhem ute på Käringön. Som ung bar han namnet Olof Nilsson. Det var kraftigt virke i honom, och redan vid tolv års ålder fick han därför gå till sjöss. Han seglade såväl i inrikes som utrikes sjöfart och var bl. a. i den holländska flottans tjänst tills 1697. Under denna tid hade han erhållit nödig militär utbildning och blivit tillerkänd löjtnants grad. Då han år 1698 återvände till hemlandet, erbjöds han ingå i svensk örlogstjänst. Han antog detta anbud och kallade sig numera Olof Knape. År 1714 blev han efter många bragder och strapatser inom den svenska flottan adlad under namnet Strömstierna.

Med sin konung, Karl XII, stod Strömstierna på mycket god fot, och konungen förstod också att rätt uppskatta Strömstiernas förtjänster. Efter det denne modigt kämpat mot den överlägsne norske sjöhjälten Peder Thordenskjold vid Dynekilen 1716, utnämnde konungen honom till sin vice amiral. Vid avskedstagandet år 1719 blev han utnämnd till amiral.

Efter avskedet bosatte sig Strömstierna på sitt säteri Wese i Bro socken, och här förvandlade sig den forne krigaren och sjöhjälten till en patriotisk godsägare, som livligt tog sig an socknens kommunala och kyrkliga angelägenheter. Sålunda intresserade han sig mycket för Bro kyrka. Med dåvarande kyrkoherden i pastoratet, prosten Andreas Bornander, synes han emellertid icke ha stått på någon vidare god fot.

Vid en biskopsvisitation klagade han sålunda på Bornander inför biskopen och påtalade prostens likgiltighet för Broborna. Prosten predikade nämligen alltid först i annexförsamlingen Brastad och i Bro sent på eftermiddagarna, vilket hade till följd, att han här då fick predika "för väggar och tomma bänkar".

Det berättas också, att Strömstierna, en gång vid en överläggning i Bro kyrkas kor råkade i dispyt med Bornander, och i sin vrede drog han värjan för att sticka ned prosten. Men amiralsfrun, som kände till sin mans häftiga lynne, hade sytt

fast värjan vid byxan, så att den hetlevrade amiralen inte hann få loss sitt vapen innan Bornander hunnit sätta sig i säkerhet.

Strömstierna skänkte emellertid frikostigt gåvor till kyrkan. Sålunda lät han förfärdiga den vackra predikstolen. Den försågs bl. a, med bilder från amiralens liv och från Wese gård. Takmålningarna i kyrkan lär han också till stor del ha bekostat. Mot slutet av sin levnad fick han av biskopen tillåtelse att inreda sin grav under koret i kyrkan.

Amiralen slutade sitt växlingsrika liv 1729 endast 65 år gammal. I Bro kyrka hänger över hans grav hans värjehäng och porträtt, och hans egen kyrkbänk, Wesestolen står ännu kvar.

På Wese säteri finns däremot inte mycket kvar från amiralens dagar. Den ståtliga herrgårdsbyggnaden, som amiralen lät bygga av sitt amiralsskepp, är till stor del omvandlad. Sålunda lär knappast mera än den undre våningen härstamma från Strömstiernas tid.

Men sägnerna i bygden, om hur den alltid påpasslige Strömstierna lyckades lura sina fiender, äro talrika. Det talas även om, att ett av hans skepp skall ha blivit sänkt i Brofjorden, och vid klart vatten skall man kunna se det utanför Lännestads gård. Kanske skulle rika skatter komma i dagen, om man tog sig för att lyfta upp det. Det är ju känt, att amiralen hemförde mycket från främmande länder.